

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1359/2020

02.12.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Срђана Миковића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције Кт.Ко. број 1602/18 од 22.07.2020. године и Вишег суда у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције Кв.По4. број 65/20 од 04.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 02. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Срђана Миковића и **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег јавног тужиоца у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције Кт.Ко. број 1602/18 од 22.07.2020. године и Вишег суда у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције Кв.По4. број 65/20 од 04.09.2020. године, а предмет враћа Вишем јавном тужиоцу у Београду – Посебном одељењу за сузбијање корупције на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције Кт.Ко. број 1602/18 од 22.07.2020. године, досуђени су трошкови поступка окривљеном АА, које је имао на име ангажовања браниоца – адвоката Срђана Миковића у износу од укупно 111.030,00 динара ближе одређени у изреци решења, те одређено да се ови трошкови имају исплатити из буџетских средстава на текући рачун окривљеног АА, док је захтев за исплату трошкова у преосталом делу, а до траженог износа, одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције Кв.По4. број 65/20 од 04.09.2020. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца

окривљеног АА – адвоката Срђана Миковића, решење Вишег јавног тужиоца у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције Кт.Ко. број 1602/18 од 22.07.2020. године преиначено је тако што је утврђено да трошкови кривичног поступка које је окривљени имао на име заступања изабраног браниоца – адвоката Срђана Миковића пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду у предмету Кт.Ко. 1602/18 изнсе укупно 185.280,00 динара, те одређено да се ови трошкови имају исплатити окривљеном АА на терет буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Београду у року од 60 дана, док је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у преосталом делу одбијен као неоснован.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Срђан Миковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и окривљеном АА на име ангажовања браниоца - адвоката Срђана Миковића, призна и трошкове одбране на име састава захтева за накнаду трошкова одбране у износу од 8.250,00 динара, те на име састава жалбе на решење о трошковима у износу од 16.500,00 динара, те одреди да се ови трошкови имају исплатити на терет буџетских средстава суда на рачун окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, обзиром да окривљеном није досуђена накнада на име састава захтева за накнаду трошкова одбране, те на име састава жалбе на решење о трошковима.

Првостепеним побијаним решењем, одбијен је захтев за исплату накнаде и награде браниоца на име састава захтева за накнаду трошкова, са образложењем да наведени захтев не представља поднесак у кривичном поступку који се предузима у циљу одбране окривљеног, већ фактуру за извршене адвокатске услуге, која као таква није предвиђена Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер је предузета након окончаног кривичног поступка.

Виши суд у Београду, као другостепени, такође није признао трошкове окривљеном на име састава захтева за накнаду трошкова, налазећи да овај захтев представља обрачун, односно фактуру за извршене адвокатске услуге, те да чини једну континуирану радњу за претходно усвојеним трошковима на име прегледа списка предмета, те је у том делу захтев за накнаду трошкова одбио као неоснован, а одбио је и део захтева који се односи на име састава жалбе против решења о трошковима, налазећи да захтев у овом делу представља истицање новог захтева за накнаду трошкова.

Поступајући на овај начин, побијаним решењима и Виши јавни тужилац у Београду, и Виши суд у Београду, учинили су повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, што се основано истиче у поднетом захтеву.

Наиме, одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана прописано шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из Тарифног броја 1., док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1 за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Такође, Тарифним бројем 5. у ставу 1. наведене Тарифе прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из Тарифног броја 1., док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови, за чије састављање адвокату припада награда из Тарифног броја 1. увећана за 100%.

Дакле, поднесак којим је бранилац захтевао накнаду трошкова кривичног поступка као и тражени трошкови на име састављања жалбе изјављене против првостепеног побијаног решења, представљају поднеске који су сачињени ради остваривања права и интереса окривљеног у поступку, имајући у виду да суд по службеној дужности не покреће поступак за исплату трошкова, већ то иницира управо бранилац окривљеног поменути поднесцима. Стога се не може прихватити као правилан закључак изнет у побијаним решењима – да су трошкови на име ових поднесака неосновани, истицањем да трошковник састављен након правноснажног окончања кривичног поступка не спада у трошкове који се исплаћују из буџетских средстава суда, те да трошкови на име састава жалбе представљају истицање новог захтева за накнаду трошкова.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је побијано решење укинуо и предмет вратио Вишем јавном тужиоцу у Београду на поновно одлучивање, како би се отклонила повреда закона на коју је указано овом пресудом, и с тим у вези тачно утврдила висина награде и нужних издатака браниоца, у складу са одредбама ЗКП и одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, те донела правилна и на закону заснована одлука.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић